

Publicerad 2008-11-25 05:48 av Patrik M/nnsson

En utredning av mig själv, tanken är att det hela tiden ska dyka upp ny grejer jag vill utreda hos mig själv och jag börjar med skräcker jag bär på.

”Gör det själv psykologi” Del 1

Vem är jag? Tjugotre år, av manligt kön sist jag kollade efter, in flyttad i en stad i mellan Sverige, dricker i detta nu en kopp med mikro varmt kaffe i ett kombinerat och stökigt kök/kontor i en lägenhet på fjärde våningen med soppnedkast i trapphuset. Jag är lite rädd för julruschen, urinvägs infektioner och basgitarrer. om vi nu ska avslöja att jag är arbetslös så har vi slagit sista spiken i locket på en kista som höljer vad jag skulle kalla den perfekta inledningen på en novell i jag form.

Nu tror jag inte att jag kommer att skriva mer än någon sida inatt men det kanske blir till något bra.

Det jag gör är inte någonting för att gagna någon annan än mig själv nu när jag sitter här med min urdruckna mugg, nej det här är inget annat än ett försök till att tänka genom pappret.

Som om pappret var min tanke utan någon risk för att bli för djup eller konstnärligt intrasslad i mig själv så att resten av orden här tappar sin funktion, nej det vill jag inte.

Det ända sättet att kunna se vad man egentligen harvar runt i sitt huvud torde vara att skriva ner det så att man senare kan gå tillbaka och se vad det egentligen var som man visste då.

Har man inget att gå tillbaka till så vet man inte vad man visste då och indirekt så vet man i den stunden inte håller vad man skulle vetat om man kunnat gå tillbaks.

Så kan man hålla på i en evighet in i oändligheten och det är väll därför vi som skriver skriver.

Just för att hugga i sten vad som varit så att vi kan gå tillbaks, så länge vi inte ska skriva morgondagens väderrapport eller om vi helt har utlämnat oss till att beskriva någon fiktiv saga som utspelar sig i en påhittad verklighet så skriver vi för att fastslå sånt som redan hänt, eller i alla fall

försöka ge ett sken av hur det en gång varit. Jag bär långkalsonger inatt för att snön föll igår och det känns lite bättre att ha dom på sig då, inte för att jag skulle frysa om jag inte bar dom men för att det känns bättre med än utan. Så är vi nog skapade en gång, till att tycka att saker och ting oavsett

hur nödvändiga dom än må vara, skänker någon form av trygghet. Varför skulle minna långkalsonger som skänker trygghet mot snö fast att jag sitter inomhus i värmen annars ha en så lugnande egenskap?

Människan är pryl sjuk av naturen, då även jag oavsett hur mycket jag än vill streta i motvind för att värka speciell och annorlunda. Som jag sa förut, förlåt, tänkte, så är jag rädd för julruschen, urinvägs infektioner och basgitarrer. Julruschen fruktar jag på grunda av att jag inte

tänker delta i den och allt utanförskap skrämmer människan något oerhört mycket, återigen även mig (peppar, peppar) Skrev en låt om fenomenet förra året när jag satt och deppade i en tom

lägenhet och min tjej hade åkt iväg till sina föräldrar, jag var troligtvis pank och dessutom hade jag den här julskräcken som malde minna nerver till ett lagom grovt och kvävande pulver som

la sig som ett svagt täcke över hela kvarteret. Då skrev jag i ett svagt ögonblick en låt som fick heta ”tretti dagar kvar till jul” En låt där jag lät mig sparka på både Ica, Disney och Cocka cola

på samma gång. Urinvägs infektioner är det som hägrar mina tankar för tillfället. Anledningen är väll att jag fick det för ett tag sen och åt medicin och att jag nu hoppas att det inte blir några återfall.

Undrar hur jag fick det från början egentligen? Är det bara så att det kommer med ett virus eller måste man hoppa ner i en isvak, jag får nog forska lite i ämnet. Basgitarrskräcken däremot

kan jag tycka är lite larvig för att den grundar sig i min oerhörda principfasthet, har jag bestämt mig för att något är på ett vist sätt så får jag ju inte förnedra mig med att ändra åsikt. Hur skulle det se ut om folk kunde tycka hur som helst och sen göra helt annorlunda ? Världen skulle nog rätt så snabbt

ramla samman. Basskräcken handlar nog om minna föga kunskaper i musikteori lika mycket som om mitt gehör. Vem fasen orkar sätta sig in i hur massa tråkiga basgångar låter om man nu kan slippa och istället använda sig av en vanlig gitarr med klara fina toner. Ärligt, hur många skulle vilja lyssna på en trubadur som var bestyckad med en basgitarr och som stod på en scen ensam och som dessutom skulle försöka lägga någon rimlig sång prestation till den instrumentella avarten? Inte jag!

Nu när jag rätt ut dessa oerhörda skräck maner hos mig själv så känns det genast mycket bättre även om jag samtidigt inser att dom kanske inte är av det slaget som för mänskligheten framåt så kan det kanske vara nyttigt att ventilera orsaker till att skräck objekten uppstår ibland.

Som ”hobby gör det själv psykolog” så känner jag mig rätt så fullbordad i mitt ämbete för tillfället och lägger utredningen åt sidan så länge.

Gör ett Återbesök vid behov

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Patrik M/nsson med Poeter.se id #12879 innehar upphovsrätten